

ИСМАИЛ БУЮКЛИ

Исмаил е роден през 1937 г, в с. Брезница. Отраснал е в семейство с 4 деца - има три сестри. Спомня си, че всички деца са спяли в една стая на сламени рогозки на земята. За детството си спомня още, че са били бедни години. Яли са основно фасул, картофи, чушки. Родителите му не са имали дори и дребни стотинки, които да му дадат за училище. Затова е работил от малък земеделска работа и такава в горското стопанство, която му е помогнала да възмъжее бързо.

Като млад момък се жени за съседско момиче - по-малката от две сестри. Неговият най-добър приятел Юсеин пък взема по-голямата от двете. За да даде нишан на избраната мома Исмаил ѝ е дал златна жълтица, която е купил специално за целта. Жени се за нея, докато е в казармата, по време на отпуска. Заедно с жена си имат две момчета, от които пък имат внуци. От пет години е вдовец.

През живота си най-дълго време е работил като чифчия (земеделец) и с носталгия си спомня за това как с воловете е орял земята. За разлика от децата си, той храни добри спомени от времето на социализма. Във всяка къща е имало коне, овце, кози, за разлика от сега. Преди 1957-ма година животът е бил много труден. *"Сетне (после), като стана текейсето (ТКЗС), отвори се работа, хората започнаха да ходят на работа, и всичко взе да се движи... тоя има пет лева, оня има пет лева, извади да купи на децата хляб."* Освен това, тогава е имало възможност човек да се пенсионира по-рано и след като е работил по-малко, отколкото сега. *"Сега ви терат (търсят) 40 години стаж. Кога ще ги направите, бе хора?"*.

Исмаил е щастлив, че децата и внуците му го уважават и зачитат. И при все, че го канят да изкара старините си при тях той вярва, че всеки камък си тежи на мястото.